

- ж Защото ще изрече миръ на людите си
и на прѣподобнитѣ си;
И зда се ке върнатъ въ безумие. (8)
(9) Наистина „неговото спасение близу е при
онѣзи които му се боятъ,
за да обитава слава въ нашата земя.
(10) Милостъ и истина се срѣщатъ:
„Правда и миръ се цѣлуватъ.”
(11) „Истина отъ земята ще прозарбне;
И правда отъ небето ще надникне;
(12) И Господъ ще даде доброто;
И земия ще ни даде плодътъ си.
(13) „Правдата прѣдъ него ще прѣиде,
И ще тури на путь стѫпките си.” (14)

ПСАЛОМЪ 86 (по Слав. 85).

Молитва Давидова.

- Приклони, Господи, ухoto си;
Послушай мя, защото сиромахъ и нищъ
съмъ азъ:
(2) Улази душата ми, защото съмъ богобояз-
ливъ:
Ти, Боже мой, спаси рабъти си „който
се надѣе на тебе, но си съмъ азъ.”
(3) Помилуй мя, Господи,
Защото къмъ тебе викамъ весь денъ.
(4) Развесели душата на рабъти си,
Защото къмъ тебе, Господи, възвиши-
вамъ душата си.
(5) Защото ти си, Господи, „благъ и мело-
дия”
И многомилостивъ къмъ всички които ти
призовавашъ.
(6) Послушай, Господи, молитвата ми,
И дай внимание на гласъти на моления-
та ми.
(7) „Въ денътъ на скърбята си призовавамъ
ти,

- ж Зах. 9; 10.
з 2 Пет. 2; 20, 21.
и Иса. 46; 13.
ж Зах. 2; 5.
и Иоан. 1; 14.
ж Иса. 72; 3. Иса.
32; 17. Лука 2; 14.
и Иса. 45; 8.
ж Иса. 81; 11.
и Як. 1; 17.
ж Иса. 67; 6.
о Иса. 89; 14.
- а Иса. 26; 3.
б Иса. 56; 1. 57; 1.
в Иса. 25; 1. 143; 8.
г Ст. 15. Иса.
130; 7. 145; 9.
и Иоиль 2; 13.
д Иса. 50; 15.
е Иса. 15; 11.
и Иса. 89; 6.
- (86.)

- ж Защото ще мя послушашъ.
(8) „Нѣма между боговетъ подобенъ на тебе,
Господи, и ти никой не е до ти.”
и Нито дѣла подобни на твоите.
(9) „Всички ти народи които си направили
ще дойдатъ.”
И ще се поклонатъ прѣдъ лицето ти, Го-
споди,
И ще прославятъ името ти.
(10) Защото си велики и „правими” чуде-
са:
“Ти си Богъ единъ.”
(11) „Покажи мя, Господи, пѣтъти си;
И ще ходя въ истината ти.”
Прилепи сърдцето ми въ страхътъ на
името си.
(12) Ще тя хвалишъ, Господи Боже мой, отъ
все сърдце,
И ще славя името ти въ всѣ.
- (13) Защото голѣмия върху мене твоите
милости; „голѣмия” върху мене твоите
и си избавилъ душата ми отъ ада прѣ-
исподнаго.
- (14) Боже, „гордигъ въстанахъ” върхъ ме-
не,
И събранието на насилиниците поискаха
душата ми,
И не положихъ тебе прѣдъ себе си.
(15) Но, Господи, „ти си Богъ щедъ и ми-
лостивъ,”
Дълготръпливъ, многомилостивъ, и и-
стинецъ.
(16) „Помъдни на мене и помилуй мя:
Дай силата си на твойтъ рабъ,
И спаси „синътъ на рабинята си.”
(17) Направи мя знамение на добро,
За да видятъ онѣзи които мя мразятъ и
да се посрдятъ;
- Защото ти, Господи, си ми помогналъ,
и утѣшилъ си мя.

- ж Втор. 3; 24. 119; 33. 113; 8.
з Псал. 22; 31. 102; 18. Иса. 43; 7.
и Отк. 15; 4. 10; 15. 11. 14; 18. Числа
и Иса. 72; 18. 77; 14. 14; 18. Неем. 9; 17.
и Псал. 72; 18. 77; 14. Ср. 5. Псал. 103; 8.
и Втор. 6; 4. 32; 39. 111; 4. 18; 130; 4; 7.
и Иса. 37; 16. 145; 8. Иоиль
и Мар. 12; 29. 1 Кор. 2; 13.
и Ефес. 4; 6. о Псал. 25; 16. 69; 16.
и Псал. 25; 4. 27; 11. и Псал. 116; 16.